

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Fiului Risipitor

Evangelia duminicii Pilda Fiului risipitor (Luca XV, 11-32)

Întoarcerea fiului rătăcitor

- Tablou aflat la Muzeul Ermitaj din Sankt-Petersburg, realizat de pictorul olandez secolul al XVII-lea, **Rembrandt Harmenszoon van Rijn** din, considerat unul din cei mai mari pictori din istoria artei, celebru și pentru desenele și gravurile sale —

11. Și a zis: Un om avea doi fii.
12. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Și el le-a împărțit averea.
13. Și nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea, trăind în desfrânări.
14. Și după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.
15. Și ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări, și acesta l-a trimis la țarinile sale să păzească porcii.
16. Și dorea mult să-și sature pântecele din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea.
17. Dar, venindu-și în sine, a zis: câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame!
18. Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta;
19. Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi.
20. Și, sculându-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat.
21. Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău.

22. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mână lui și încălțăminte în picioarele lui;

23. Și aduceți vițelul cel îngrășat și-l înjunghiați și, mâncând, să ne veselim;

24. Căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească.

25. Iar fiul cel mare era la țarină. Și când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.

26. Și, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea.

27. Iar ea i-a spus: Fratele tău a venit, și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos.

28. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga.

29. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată de atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei.

30. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat.

31. Tatăl însă i-a zis: fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt.

32. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm. Căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.

**ECONOMISEȘTE BANI
ȘI TIMP!
ABONEAZA-TE LA
FOAIA PAROHIALĂ**

Abonamentele se pot contracta, până pe data de 20 a lunii în curs pentru luna următoare, prin Pangarul Bisericii sau apelând Secretarul de redacție, tel 0741 706 602 sau OFICIUL PAROHIAL, 211 273

PREȚUL UNUI ABONAMENT:

*Pentru 1 lună:
2 RON

*Pentru 6 luni:
10 RON

*Pentru 1 an:
20 RON

De asemenea, pentru completarea colecției dvs. Vă putem oferi și numerele din anii trecuți.

Sâmbătă, 10 februarie:

Moșii de iarnă

Vom oficia în biserică Sfânta Liturghie, începând cu ora 8.00, alături de rugăciuni pentru cei răposați dintre rudele noastre dar și pentru toți cei adormiți din veac, moșii și strămoșii noștri, care poate nu au avut parte de sfârșit creștinesc sau de slujbă de înmormântare, precum și toți cei pe care nu a avut sau nu are cine să-i pomenească.

Ca și în anii trecuți, slujba de pomenire din Joia Patimilor este transferată Sâmbătă, 17 februarie, astfel încât să avem pomeniri în toate Sâmbetele din perioada Triodului fără a mai stânjeni Săptămâna Patimilor Domnului.

Din cuprins:

Cuvânt al Sfântului 2
Vasile cel Mare

Mari personalități din 3
Vechiul și Noul
Testament (24)

Fiul risipitor, de Ion 4
Pillat

Cuvânt al Sfântului Vasile cel Mare

Plângeți, dar, cu cei ce plâng ! Când vei vedea pe fratele tău că varsă lacrimi de căință pentru păcatele sale, plângi împreună cu el, ia parte la durerea lui ! Așa vei putea să-ți îndrepti propriile tale păcate întristându-te pentru păcatele altora. Că cel care varsă lacrimi fierbinți pentru păcatele semenului său se vindecă pe sineși, cu lacrimile vărsate pentru fratele său. Așa era cel ce a spus: *"Mâhnire m-a cuprins pentru păcătoșii care părăsesc legea Ta ! (Psalm. 118, 53) Plângi pentru păcat ! Păcatul este o boală a sufletului. Păcatul este moartea sufletului nemuritor. Păcatul este vrednic de plâns și de tânguire fără tăcere. Pentru păcat să curgă orice lacrimă, iar suspinul să nu înceteze a ieși din adâncul inimii. Pavel plângea pentru vrăjmașii crucii lui Hristos (Filipeni 3, 18). Ieremia plângea pentru cei ce piereau din popor; și pentru că nu-l erau îndestulătoare lacrimile ochilor săi, căuta izvor de lacrimi și cel mai îndepărtat loc de popas: "Și voi ședeaa, spune el, și voi plânge pe poporul acesta zile multe, voi plânge pe cei pierduți" (Ier. 9, 1).*

Astfel de lacrimi și astfel de plâns fericește Domnul (Matei 5, 4). Domnul nu fericește pe cel ce varsă cu ușurință lacrimi pentru orice întristare și-i înclinat cu ușurință spre plâns în orice împrejurare. Nu de mult am văzut pe unii, căroră le plac petrecerile, că se îmbată pe motiv că sunt îndurerați și încearcă să-și îndreptățească neînfrânarea lor prin cuvintele lui Solomon, care spune: *"Dați vin celor îndurerați"* (Prov. 31, 6). Proverbul acesta nu îngăduie beția, ci îndeamnă la conservarea firii omenești. Să las însă la o parte sensul tainic al acestui proverb, în chiar sensul literal al cuvântului arată marea purtare de grijă față de oameni a lui Dumnezeu, și anume, ca nu cumva să nu se mai îngrijească de hrană cei greu de mângâiat și adânc îndurerați, fiind doborâți de marea lor durere, Dumnezeu le poruncește acestora cu pâine să-și întărească inima zdrobită de durere și să-și sprijine cu vin puterea lor înfrântă. Se știe doar că iubitorii de vin și bețivii nu-și alină cu vin durerea, ci schimbă un rău cu alt rău; sunt niște negustori vicleni care schimbă bolile trupului cu bolile sufletului; imitând pe cei care vor să echilibreze talerele unei balanțe, își scad durerea pe cât își măresc plăcerea. Socot însă că vinul trebuie să vină în ajutorul firii; nu se cade ca cei îndurerați să bea atât de mult vin curat, încât să li se întunece mintea; durerea nu se scurge o dată cu vinul, ci adaugă sufletului și urmările rele ale beției. Iar dacă rațiunea este doctorul durerii, atunci beția va fi socotită cea mai mare nenorocire,

pentru că împiedică vindecarea sufletului.

Nu vezi oare că durerea crește dacă pe lângă răni mai ai și buboae și dacă pe lângă friguri mai suferi și de dureri de splină, iar mâinile, cu atingerea lor plăcută, micșorează durerea ? Așadar, tu să nu mărești cu purtarea ta durerea celui alt, dar nici să nu cazi în aceeași durere ca și el. Cel ce ridică pe cel ce zace jos trebuie să fie mai puternic decât cel căzut; dar dacă zace jos ca și celălalt, are și el nevoie de un altul care să-l ridice. Se cuvine să fii mișcat de cele întâmplare și să te întristezi în tăcere de nenorociri, arătându-ți durerea sufletească prin tulburarea obrazului și prin respectul ce-l ai în fața durerii; și iarăși, nu se cade să începi a grăi, sărind îndată la muștrări, ca și cum ai vrea să insulti și să calci în picioare pe cei doborâți de dureri (că sunt împovărătoare muștrările pentru cei cu sufletul chinuit de dureri, iar cuvintele celor nesimțitori la durerile altora sunt și anevoie de primit și fără de mângâiere pentru cei ce suferă), ci trebuie să îngădui celui îndurerat să se vaite, să se plângă și să spună cuvinte goale și nefolositoare; mai târziu însă, după ce durerea s-a micșorat și s-a potolit, caută să-l mângâi cu grijă și cu blândețe. Tot așa fac și îmblânzitorii de cai: nu pun de la început frâu cailor tineri, nici nu-l îmboldesc cu pintenii (că așa i-ar învăța să se ridice în două picioare și să trântescă pe călăreț), ci la început îi lasă să meargă și să alerge după voia lor; apoi, când văd că și-au cheltuit toată furia, datorită propriilor alergări și iuțeli, atunci, fiind domoliți, pun mâna pe ei și-l fac ascultători prin meșteșugul lor. Dacă vei face și tu așa, va fi după cuvântul lui Solomon: *"Mai bine este a merge în casa plângerii decât în casa ospățului"* (Eccl. 7, 3); dacă te vei folosi de cuvinte chibzuite și blânde, vei da celui în suferință din sănătatea ta și nu te vei îmbolnăvi nici tu de durerea lui, ca la bolile de ochi.

Cercetează, dar, amănunțit cu mintea cele spuse și vei vedea că porunca apostolului este și cu puțință de îndeplinit, și folositoare. De vei asculta de dreapta rațiune, vei ști cum să te bucuri pururea, cum să te rogi neîncetat, cum să mulțumești pentru toate, în ce chip să mângâi pe cei îndurerați, ca în toate privințele să fii desăvârșit, cu ajutorul Sfântului Duh și cu sălășluirea harului Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slava și puterea în vecii vecilor. Amin.

(Sf. Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*, Editura Inst. Biblic și de misiune

"Fericit ești, Avva Arsenie că ai plâns mult în lumea aceasta. Cine nu se plânge pe sine aici, va plânge veșnic dincolo. Așadar, ori de bună voie aici, ori de chinuri, dincolo, nu se poate să nu plângem" *Avva Pimen*

"- De ce plângi, părinte ? L-a întrebat un ucenic pe Avva Dioscor.

- Din pricina păcatelor mele... Cu adevărat, fiule, dacă mi s-ar îngădui să-mi văd păcatele, n-ar fi de ajuns încă trei sau patru frați, ca să mi le plângă".

Mari personalități din Vechiul și Noul Testament (24)

În ziua de 8 februarie, Biserica Ortodoxă îl cinstește pe Sfântul Prooroc Zaharia.

Zaharia se tâlcuiește în mod sugestiv prin “*pomenire a lui Dumnezeu*”. Acest Sfânt Prooroc era din neamul lui Israil și din seminția lui Levi, fiu al lui Varahia și s-a născut în Galaad. A venit din pământul haldeilor, fiind bătrân, și, când se afla acolo, a proorocit multe poporului israelitean și a făcut multe semne, spre dovadă. Acesta a zis lui Iosedec că va naște un fiu și că va fi preot al Domnului în Ierusalim. El a binecuvîntat și pe Salatiil, pentru fiul său, zicîndu-i: *Vei naște fiu și-i vei da numele Zorobabel*. În vremea lui Chir,

împăratul perșilor, i-a dat semn despre Cris, împăratul lidenilor. El a proorocit încă și despre prădarea Ierusalimului, despre sfîrșitul lui și despre începutul și sfîrșitul neamurilor. Apoi despre surparea templului, până în sfârșit și despre încetarea proorocilor, a preoților iudei, a sâmbetelor și pentru îndoita judecată.

În sfârșit, mai proorocind și multe altele, a adormit în pace, la adânci bătrâneți.

După *Proloagele, vol.I și Viețile Sfinților pe luna februarie*

**“Nu recunosc alt
semn al
superiorității
decît bunătatea”
(Beethoven)**

Despre îndreptarea vieții păcătoase

- Sfântul Teofan Zăvorâtul -

Ce înseamnă a-ți restrânge sfera mișcărilor păcătoase ?

Este același lucru cu a-ți reface rânduiala vieții exterioare și a preocupărilor, în spiritual noii vieți. Când omul este dedat păcatului, toate puterile sufletului și toate funcțiunile trupului slujesc acestui păcat și, la fel, modul de viață de acasă și din relațiile exterioare sunt pătrunse de același duh. Dar, dacă după convertire păcătosul nu renunță la preocupările sale de dinainte și la vechiul său mod de viață, atunci acestea îl readuc cu ușurință la cele vechi. Trebuie reclădit totul și noile rânduieli trebuie introduse pretutindeni. Așadar, ochiul era obișnuit să privească ceea ce hrănea păcatul, urechea— să audă ceea ce măgulea patimile, și ce lellate simțuri erau, de asemeni, unelte ale înclinațiilor vicioase. Acum, trebuie, dimpotrivă, să le facem unelte ale adevărului. Fie ca ochiul să vadă, în loc de imagini mârșave, în-

fățîșarea Înfricoșătoarei Judecăți sau un chip oarecare...Fie ca urechea să audă cântări bisericești, în loc de cântece ademenitoare și altele.

Au existat conversații prietenești, plimbări și altele de acest fel...toate acestea trebuie abandonate și înlocuite cu alte mijloace de comunicare cu semenii, cum ar fi, de pildă, mersul la biserică, discuțiile cu oamenii duhovnicești și altele. Exista obiceiul culcării și sculării la o anumită oră, ca masa să fie de un anume fel, pentru că atunci erau alte nevoi. Acum tuturor lucrurilor trebuie să li se dea o altă rânduială în timp și un alt conținut... Înainte se citeau cu plăcere cutare tip de cărți. Acum trebuie aruncate și trebuie luat în mâini cuvântul lui Dumnezeu și Scrierile Părinților... În acest fel trebuie să-ți revezi întreaga conduită și toate preocupările și peste toate să-ți așezi ca regulă să faci toate preocupările și peste toate să-ți așezi ca regulă să faci tot ce îți cere spiritul noii vieți. Acest gen de noi preocupări sunt ca un plasture pe rană pentru sufletul rănit de

păcate, care caută vindecare!...

Cel care, rămânând la vechile obiceiuri, vrea să se curățească de patimi, acela degeaba se amăgește cu speranțe zadarnice. De ce Maria Egipteanca nu s-a întors în Egipt, ca să se mute în pustiile de acolo, ci a plecat în pustiul de după Iordan ? Fiindcă, înainte de a ajunge la pustiul egiptean, ar fi trebuit să se întâlnească cu vechile lucruri, și abia dac-ar fi putut rezista ademenirilor păcatului, venite de acolo... Așa trebuie să procedeze fiecare. Punând început bun întru îndreptare, trebuie să te lepezi de toate cele dinainte și să-ți așezi noi rânduieli și noi obiceiuri. Astfel, înclinațiile păcătoase și patimile vor fi asuprite și subjugate.

Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Învățăături și scrisori despre viața creștină*, Editura Sophia, București, 2005, pp. 126-128

Plânge-te pe tine însuți, căci și îndepărtarea păcatelor și dobândirea virtuților se câștigă prin lacrimi.

Avva Pimen

SEMNAL EDITORIAL: TEACHING AND LEARNING ENGLISH WITH HUMOUR

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

CARMEN POPESCU

Carmen Popescu

Teaching and Learning
English with Humour

Institutul European

25,00 RON
250.000ROL

English

Din cuprins:

- Recenzia (revista) de literatură și umor
- Aproprierile metodologice și teoretice produse
- Colecția de date : pilotul(călăuza) și principalul studiou
- Sistemul transcris
- Cadrul analitic: dezvoltând cadrul analitic
- Schema și foaia de cod
- Categoriile umorului: constatări și discuții
- Umorul și IRJ

Această carte a fost scrisă pe baza asumării faptului că o viziune a vieții bazată pe acceptarea comică a pluralității de înțelesuri este mai cuprinzătoare și mai răsplătită decât una care ia drept bun existența unei lumi reale și care separă comicul de la tărâmul seriosului.

Această viziune poate constitui sursa unui interes în cercetarea comicului într-un cadru social unde tradiționalul e asociat solemnului: sala de clasă.

Obiectul studiul prezent îl constituie rolul comicului în predare și învățarea limbii engleze în context românesc. În acest sens, scopul acestui studiu este de a identifica categoriile umorului întâmplare în sala de limbă străină, să cercetăm schimbările care le aduce predarea cu umor la structura discursului în această sală de clasă și să considerăm implicațiile care le au proiectele de lecții în jurul comicului pentru profesori, autorii de manuale și educatorii.

Pentru detalii și comenzi on-line vă așteptam la

www.euroinst.ro

Pentru comenzi prin poștă: Editura Institutul European Iași,
Str.Cronicar Mustea nr.17; cp 700198 sau OP 1; CP161

Pentru comenzi prin telefon sau fax: Tel.+40 232 233800;
Fax +40 232 230197; Zapp +40 788 319462

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail:margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

Fiul risipitor

de Ion Pillat

Nămolul ars de soare cojindu-se, își crapă
Pe malul bălții pielea clisoasă de broscoi.
Și sub zădufu-amiezii, mânjiți de glod în apă
Se vâra porcii negri bălăcind greoi.

Își trage turma în umbra stejarilor, porcarul.
Cu râtul, rămătorii râmează jirul gras...
Dar el, cu traista goală, cu foamea-n gât,
cu-amarul

Pierzării, și-amintește ce nu i-a mai rămas.

Cu ochii lung măsoară pustiul și câmpia
Și sărăcia-n poarta surpatului bordei -
Flămând, l se năzare conacul vechi, moșia
Cu dealul unde via se prinde în curmei.

Și parcă-l vede aieveja, înalt, cu fața slabă,
Boierul stand cu masa întinsă în pridvor
Aude cum le spune să-njunghie degrabă
Vițelul gras, că-l vine un fiu rătăcitor.

Aud și eu ca fiul porunca dulce, glasul
Boierului ce cheamă argații ce se strâng.
Dar nu știu dacă mie mi-a hărăzit popasul
Părintele pe care l-am părăsit, nătâng.

(Ion Buzași, *Poezia religioasă românească*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, p. 253)